
SUSTAVNO PROCJENJIVANJE POSTOPERATIVNE BOLI KAO PREDIKTOR UPRAVLJANJA BOLI

Ivana Vidović¹, Božica Lovrić¹, Josipa Grbeš¹
¹ Opća županijska bolnica Požega, Požega, Hrvatska
grbes.ivana27@gmail.com

Sažetak

Uvod: Akutna bol pokazatelj je neuvjetovanog djelovanja jer bol uzrokuju pojave okidača, stoga ponašanje pacijenata nije pod djelovanjem okoline. Moderno ublažavanje boli uključuje konstantnu analgeziju, određenu po jačini boli, uravnoteženu uporabu medikamenata i metoda uz najmanji broj komplikacija.

Cilj: je ispitati iskustva intenziteta boli kod operiranih bolesnika u prva 24 sata.

Metode: u istraživanju su sudjelovale 104 osobe oba spola, starije od 18 godina, hospitalizirane u JIL-u Opće županijske bolnice Požega. Pacijenti su podijeljeni u tri skupine, prema vrsti operacije: ortopedska, abdominalna i ginekološka. Bol je mjerena u tri intervala: kod prijema, 8 sati nakon operativnog zahvata i 16 sati nakon operativnog zahvata. Od farmakoloških metoda korišteni su neopioidni analgetici, slabo opioidni analgetici i jako opioidni analgetici. Korištene su i nefarmakološke metode suzbijanja boli (korištenje pomagala i promjena položaja).

Rezultati: Većina ispitanika je prosječne dobi od 69,3 godine, većinom ženskog spola ($p=0,019$). Najviša srednja vrijednost Skale za procjenu boli kod prijema je ($M=6,68$), dok je najniža nakon 16 sati ($M=2,99$). Srednja vrijednost Skale za procjenu boli najviša kod ginekoloških operativnih zahvata, dok je najniža kod ortopedskih operacija u svim stupnjevima mjerenja. Vidljivo je kako se kod ortopedskih operacija od neopioidnih analgetika primjenjuje najviše Ketonal ($p=0,000$), dok kod abdominalnih ($p=0,606$) i ginekoloških ($p=0,052$) operacija nema statistički značajne razlike u primjeni neopioidnih analgetika. Nefarmakološke mjere se značajno više primjenjuju kod ortopedskih operativnih zahvata ($p=0,000$).

Zaključak: rezultati istraživanja ukazuju na važnost kontinuirane procjene postoperativne boli kako bi pacijenti dobili pravovremenu i učinkovitu analgeziju.

Ključne riječi: analgezija, bol, bolesnik, postoperativna bol, skala za procjenu boli

SYSTEMIC ASSESSMENT OF POSTOPERATIVE PAIN AS A PREDICTOR OF PAIN MANAGEMENT

Ivana Vidović¹, Božica Lovrić¹, Josipa Grbeš¹
¹County General Hospital Požega, Osječka 107, Požega, Croatia
grbes.ivana27@gmail.com

Abstract

Introduction: Acute pain is an indicator of unconditioned action because pain is triggered by triggers, therefore patient behavior is not influenced by the environment. Modern pain relief involves constant analgesia, determined by the severity of pain, the balanced use of medications and methods with the least number of complications.

Objective: to examine the pain intensity of operated patients in the Intensive Care Unit by applying the pain assessment scale over three time periods: upon admission to the ICU, 8 hours after surgery and 16 hours after surgery. The specific objectives of the study are to examine the application of pharmacological and non-pharmacological pain management methods.

Methods: the study was conducted on 104 subjects of both sexes, over 18 years of age, hospitalized at the ICU of the Požega General County Hospital. All patients had undergone surgery. Patients were

divided into three groups based on the type of surgery they underwent: orthopedic, abdominal and gynecological. Pain was measured at three intervals: upon admission, 8 hours after surgery and 16 hours after surgery. Non-opioid analgesics, low opioid analgesics and heavily opioid analgesics have been used as pharmacological methods. Non-pharmacological pain management methods had also been used (change of positions, apparatus).

Results: Most of the respondents had an average age of 69.3 years, mostly female ($p = 0.019$). The highest mean value of the Pain Assessment Scale at admission is ($M = 6.68$), while the lowest after 16 hours ($M = 2.99$), in all degrees of measurement. It is evident that the most ketonal ($p = 0.000$) is applied to orthopedic surgeries of non-opioid analgesics, while there is no statistically significant difference in the use of non-opioid analgesics for abdominal ($p = 0.606$) and gynecological ($p = 0.052$). Non-pharmacological measures are significantly higher in orthopedic surgery ($p = 0.000$).

Conclusion: The results of the study emphasize the importance of the continuous assessment of the postoperative pain in order for patients to get effective analgesia in time.

Key words: analgesia, pain, patient, pain scale, postoperative pain

TJELESNA AKTIVNOST KOD MEDICINSKIH SESTARA OŽB POŽEGA

Josipa Grbeš¹, Božica Lovrić¹, Ivana Vidović¹

¹ Opća županijska bolnica Požega, Požega, Hrvatska
josipa.grbes@gmail.com

Sažetak

Uvod: Tjelesna aktivnost pokazuje brojne zdravstvene koristi: snižen rizik od nastanka kardiovaskularnih bolesti, uspostavljanje kontrole nad povišenim krvnim tlakom, smanjuje rizik od nastanka pretilosti, smanjen rizik od nastanka dijabetesa tipa II, manji rizik protiv malignih oboljenja, smanjen rizik od pojave maligniteta, jačanje skeletnih mišića.

Cilj: ispitati opseg tjelesne aktivnosti kod medicinskih sestara i tehničara na radom mjestu te navikama bavljenja tjelesnim aktivnostima u slobodno vrijeme.

Metode: U istraživanju je sudjelovalo 107 medicinskih sestara i tehničara Opće županijske bolnice Požega. Istraživanje je provedeno anketiranjem ispitanika, a anketni upitnik se sastojao od sociodemografskih podataka te modificiranom verzijom Baeckovog upitnika tjelesne aktivnosti.

Rezultati: Pokazalo se kako se većina sudionika ne bavi nikakvom tjelesnom aktivnošću (78,52%), ($p = 0,656$). Pronađene su razlike u tjelesnoj aktivnosti s obzirom na spol pri čemu je vidljivo kako se ispitanici češće bave sportom, od ispitanica ($p < 0,001$). S obzirom na znojenje tijekom obavljanja tjelesnih aktivnosti postoji razlika s obzirom na dobne skupine ispitanika između 20 do 30 godina i skupine ispitanika s više od 50 godina ($p = 0,012$) te skupine ispitanika u dobi od 31 do 40 i skupine ispitanika u dobnoj skupini s više od 50 godina ($p = 0,002$). Razlike su vidljive i između skupina ispitanika u dobi od 41 do 50 i s više od 50 godina ($p = 0,033$).

Statistički je potvrđeno kako se znatno više ispitanika s visokom stručnom spremom bavi sportom, za razliku od ispitanika sa srednjom stručnom spremom, gdje znatno manji broj ispitanika tvrdi kako se bavi sportom ($p = 0,032$).

Zaključak: Ukupna tjelesna aktivnost medicinskih sestara i tehničara nije zadovoljavajuća.

Ključne riječi: medicinska sestra, posao, slobodno vrijeme, tjelesna aktivnost